

Beeld/spraak

Kristof GHYSELINCK / Jozefien VAN HUFFEL

INGELMUNSTER | Komt dat zien, komt dat zien. Met een frisse wind in hun kielzog waaiden maar liefst 24 nieuwe misdienaars binnen in de Sint-Amandus-parochie in Ingelmunster. Twee medewerkers die in scholen ronselden, verbaasden zich wellicht zelf over de grote belangstelling. Maar met een enthousiasme even sterk als dat van de kinderen, leiden ze de groep op. Vierentwintig op het eerste gezicht engelachtige gezichtjes werden voorgesteld aan parochianen en pers. Maken ze de deugniet in de parochie wakker?

Meesters met bef en lef

Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

” Wat is er mis met de toga van de advocaten? Niets, dachten wij. Het kledingstuk staat de balietenoren, die we op het scherm te zien krijgen, beeldig. Niettemin gingen de pleiters van de Antwerpse balie op zoek naar een fleuriger variant. Ze huurden de studenten van de modeacademie in om een aan deze tijd aangepast ontwerp te bedenken. Je zag in het journaal onder meer de Gentse meester Nina Van Eeckhaut op de catwalk een nieuw modelletje showen van het kledingstuk dat vader Piet in het verleden in zijn weidse welsprekendheid tot in het kleinste plooitje benutte.

Sommige creaties leunden aan bij de klassieke toga zoals de negentiende-eeuwse cartoonist Honoré Daumier die vereeuwigde in zijn *Gens de justice*, terwijl andere ontwerpen wat weg hadden van een skipak en van een boerka. Nog straffer: sommige ontwerpen leken op een plastic cape zoals de vakbondsmilitanten die, in de kleur van hun overtuiging, dragen bij betogingen. Zie je meester Van Steenbrugge al in een kazuifeltje de studio van *Terzake* binnenwandelen? Kathleen Cools schrikt zich een hoedje.

Hoe had u uw advocaat graag gewild? In de advocaten-serie op de VRT is de keuze niet zo groot. Je hebt voornamelijk de langharige en de kale. Maar bij grote rechts-

zaken wordt ook wel eens een andere meester aan het woord gelaten. Een gerechtsreporter vat, gewapend met een micro, post op de trappen van de justitiepaleizen en laat de verdediging iets vertellen. Achteraf vangt de reporter aan de uitgang met een, aan de micro vastgehecht buisje, de tranen op van nabestaanden of familie.

Is dat de enige hulp die de openbare omroep Justitie biedt? Je hebt natuurlijk na het journaal nog een paar bondige opsporingsberichten geïllustreerd met robotbeelden van stoppelige boeventronies, die allemaal lijken op Ricardo uit *Nero* van Marc Sleen. In één adem wordt ook gevraagd uit te kijken naar de 79-jarige Kamiel Peeters die met zijn fiets is vermist. De omroepster meldt daarbij „dat Kamiel dringend medicatie nodig heeft”. Als je ouder bent dan zeventig, kom je in Vlaanderen bijna uitsluitend nog op het scherm in de opsporingsberichten en word je daar steevast zoals in de kleuterklas met de voornaam genoemd. En met nog een hippe jongerenzender in het vooruitzicht is er meer kans dat zo'n zeventiger met zijn fiets in het kanaal terecht komt dan op het Derde Kanaal van de VRT.

Maar wat onderneemt de Vlaamse publieke omroep om criminelen te helpen opsporen? Inbrekers, koperdieven, overvallers van krantenwinkels en benzinstations.

Zaken die niets met seks te maken hebben en waarvoor een advocaat dus niet in *Terzake* wordt uitgenodigd. Heel vroeger had je op de VRT zo'n programma waarin politiemensen mochten komen uitleggen naar wie ze op zoek waren en de kijkers om tips vroegen. Maar dat is afgevoerd vanwege niet altijd te combineren met de noodzakelijk geachte aanwezigheid van BV's.

Op publieke omroepen in onze buurlanden heb je al vele jaren echte opsporingsprogramma's. Vaak met gebruik van videofilmpljes uit bewakingcamera's. Behoorlijk doeltreffend, want na elke uitzending hebben ze boeven te pakken. In Nederland worden die nadien wel eens vrijgelaten. Een beetje zoals vissers die de gevangen vis weer in de rivier gooien. Om er dan later weer een opsporingsprogramma mee te vullen. Terwijl de vrijgekomen cellen aan de Belgen worden verhuurd.

In datzelfde Nederland heb je ook *Opgelicht*, een veelbekeken TROS-programma, waar een onverschrokken redactie zelf fraudeurs opspoorde en met hun slachtoffers confronteerde, lieden die de kluif hebben belazerd, vrouwen hun eeuwige liefde hebben verklaard en hun bankrekening hebben geplunderd. Maar zo'n programma's kunnen we hier natuurlijk niet maken omdat dat slag lieden vermoedelijk alleen bij onze burens voorkomt.”